

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Elena Covalenco, Vladimir Timofti,
Cu participarea:
procurorului – Sergiu Crîjanovschi,
avocatului – Ion Gumeniuc,

juducând în ședință publică recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și avocatul, Ion Gumeniuc, în numele inculpatului Șargo Ilie Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Șargo Ilie Andrei, născut la 02 august 1970, originar și domiciliat or. Strășeni str. M. Eminescu 52 ap. 53.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Examinat în prima instanță: 09.01.2012-05.05.2012
2. Examinat în instanța de apel: 23.07.2012-13.03.2013
3. Examinat în instanța de recurs: 28.05.2013-09.07.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului declarat de acesta, cu respingerea recursului apărătorului inculpatului.

Avocatul, Ion Gumeniuc, inculpatul, Ilie Șargo, care au solicitat respingerea recursului acuzatorului de stat și admiterea recursului declarat de ei.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 05 mai 2012, Șargo I.A. a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, din motivele lipsei faptei infracțiunii.

Prin aceeași sentință, Șargo I.A. a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei principale pe un termen de probă de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, Șargo I.A., deținând în baza ordinului MAI nr. 314-EF din 17.07.2009, funcția de Șef al Secției de Poliție a CPR Strășeni, având gradul special

locotenent colonel de poliție, fiind în virtutea prevederilor art. 123 din Codul penal, persoană cu funcție de răspundere, contrar art. 3 din CEDO, alin. (2) al art. 24 din Constituția RM, art. art. 12-15 din Legea cu privire la poliție, lit. a), b) pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa de post a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile RM, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, pe data de 05.07.2011, în jurul orelor 09.00-10.00, având scopul obținerii ilegale de la bănuitul Taserb Ion, a informațiilor vizând descoperirea infracțiunii de acțiuni violente cu caracter sexual asupra lui Pereu Larisa, aflându-se în incinta biroului sectorului de poliție din or. Strășeni, i-a aplicat intenționat multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului, provocându-i astfel dureri, suferințe fizice și psihice puternice.

Șargo I.A. de către organele de urmărire penală a fost învinuit de faptul că, acționând în scopul amestecului la înlăturarea urmăririi penale, și împiedicării cercetării rapide, complete și obiective a circumstanțelor cauzei penale pornite în privința sa, folosind situația de serviciu, intenționat la 27.10.2011 în or. Strășeni s-a apropiat de Taserb Ion și în cadrul discuției l-a amenințat pe ultimul, că se va răzbuna, în caz dacă nu-și retrage cererea de acuzare depusă la Procuratura r. Strășeni, adică, fiind persoană cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial, prin acțiunile sale intenționate, a intervenit în activitatea organelor de urmărire penală.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procurorul Cealic Zinaida, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șargo I.A. să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani și în baza art. 303 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabilit definitiv 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani. În motivarea apelului s-a invocat interpretarea unilaterală a probelor de către instanță și aprecierea incorectă a lipsei semnelor componente de infracțiune prevăzută la art. 303 Cod penal.

3.1. Sentința a fost contestată și de către avocatul inculpatului Ion Gumeniuc, care a solicitat casarea acesteia, în partea condamnării inculpatului în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare și reabilitare a inculpatului, din motivul lipsei faptului infracțiunii. În motivarea

apelului apărătorul a indicat, că *“Din motivul, că termenul de declarare a apelului deja expiră, iar procesul—verbal integral al ședinței de judecată, contrar prevederilor art. 336 CPP, încă nu a fost întocmit și nu a fost semnat de către președintele ședinței, din care cauză sunt lipsit de posibilitatea de a face cunoștință cu el, apelul desfășurat și motivat va fi înaintat în instanța de apel”*.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința contestată.

Instanța de apel în textul deciziei a reținut că avocatul apel motivat nu a depus în instanță, iar în susținerea apelului și dezbaterile judiciare a arătat că urmează a fi dată apreciere declarațiilor părții vătămate, care urmărește scopul de răzbunare; că partea vătămată a fost bătută în alte circumstanțe și în altă zi decât arată el; că prin raportul de expertiză se dovedește nevinovăția clientului său; că inculpatul nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 303 CP și că la urmărirea penală inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare.

În opinia instanței de apel, declarând apel acuzarea și apărarea nu au invocat careva noi probe decât au fost obiect de studiu în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, care corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) și nevinovăția pe învinuirea adusă în baza art. 303 alin. (3) CP.

Instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinei în comiterea faptei prejudiciabile reținute de prima instanță nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce din declarațiile părții vătămate, martorilor Taserb T., Ciobanu M., Dumbrava V., Șimciuc A., expertului Vicol A. și actele ale acțiunilor procesuale și anume: raportul de expertiză medico-legală nr. 2845/D și procesul verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii se confirmă aceasta.

Cît privește afirmația martorilor Corghencea V., Șimciuc A., Bîtcă V., Cospormac A. și Taran N., precum că nu au văzut la Taserb I. leziuni corporale, instanța de apel la fel ca și cea de fond le-a apreciat critic ca fiind depusă în scopul ușurării situației în care s-a pomenit colegul și șeful lor, și de asemenea că nu se completează și nu coroborează cu alte probe. În susținerea celor expuse, instanța de apel a preluat mențiunea din textul sentinței potrivit căreia dispoziția art. 309¹ alin. (1) CP nu condiționează răspunderea penală cu provocarea de leziuni corporale cu un anumit grad de pericol pentru viața și sănătatea persoanei. Durerea, suferința fizică sau psihică trebuie să fie puternică, iar cum rezultă din declarațiile părții vătămate lui i-au fost aplicate 3-4 lovituri puternice cu pumnii peste organul vital cum este capul, care au dus la apariția cel puțin, vânătăilor la ochi, au dus la frica, planșete și strigături „mama”, permit concluzionarea indiscutabilă că durerile și suferințele cauzate lui sunt de intensitate puternică.

Instanța de apel a statuat că nu și-a găsit confirmare afirmația avocatului-apelant că inculpatului i s-ar fi încălcat dreptul la apărare, or acesta a fost pus sub

învinuire pentru comiterea unei infracțiuni ușoare și altei mai puțin grave. De asemenea din mandatul avocatului Toderenco E. nu rezultă împrejurarea că aceasta a fost desemnată de către Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, nefiind făcute mențiunile de rigoare în mandatul acesteia, iar la momentul punerii sub învinuire în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) CP, a refuzat să depună declarații. Potrivit datelor de anchetă inculpatul are studii superioare și până la comiterea faptelor infracționale a deținut funcția de Șef al Secției de Poliție a CPR Strășeni, deci, acesta cunoaște drepturile și obligațiile persoanei bănuite, învinuire sau inculpate. Mai mult ca atât nu există o cerere a acestuia de a i se acorda asistență juridică de către un avocat calificat.

Instanța de apel a constatat motivele invocate de acuzator nu și-au găsit confirmare și că prima instanță corect a concluzionat achitarea lui Șargo I.A. pe capătul de acuzare adus în baza art. 303 alin. (3) CP.

5. Decizia este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Gumeniuc I., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că la 26 iulie 2013, recurentul a înaintat în Curtea de Apel Chișinău un apel motivat, înregistrat în cancelaria Curții de Apel Chișinău sub nr. 8835, care a dispărut în circumstanțe necunoscute, din care motiv instanța de apel a constatat că recurentul nu a depus apel motivat și ca urmare instanța de apel nu s-a expus asupra multiplelor motive invocate în apelul dispărut.

Alt argument invocat de recurent este comiterea încălcării de procedură la ședințele de judecată din 17.01.2013 și 01.02.2013, și anume la aceste ședințe a fost prezent numai judecătorul-raportor Gheorghe Iovu, iar președintele ședinței Liliana Catan și Mihail Buruiian nu au fost prezenți.

În rest argumentele invocate în recurs sunt identice cu cele invocate în cererea de apel motivată dispărută, care este anexată la recurs.

5.1 Decizia instanței de apel de asemenea este contestată și de către procurorul Dorina Tăut, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că instanța de apel eronat a apreciat probele pe caz, nu a apreciat la justa valoare realizarea infracțiunii prevăzute la art. 303 Cod penal comisă de către inculpat, incorect a apreciat lista semnelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 303 Cod penal, eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate urmează a fi admise din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi

prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Recurentul Gumeniuc I. a criticat decizia contestată, invocând, temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză evident se pronunță erori de drept invocate de recurent, și își va argumenta poziția sa în felul următor:

Conform materialelor cauzei la 05 iunie 2012, avocatul Gumeniuc în numele inculpatului a înaintat în Curtea de Apel Chișinău un apel nemotivat, întru evitarea expirării termenului de declarare a apelului, motivînd prin faptul că *“Din motivul, că termenul de declarare a apelului deja expiră, iar procesul—verbal integral al ședinței de judecată, contrar prevederilor art. 336 CPP, încă nu a fost întocmit și nu a fost semnat de către președintele ședinței, din care cauză sunt lipsit de posibilitatea de a face cunoștință cu el, apelul desfășurat și motivat va fi înaintat în instanța de apel”* (f.d. 12 v.2).

La examinarea apelurilor declarate instanța de apel în decizia sa din 13 martie 2013, a menționat că *“Avocatul-apelant apel motivat nu a depus în instanță”*.

La 10 aprilie 2013 a fost pronunțată integral decizia motivată, și părțile pe dosar (inculpatul, apărătorul inculpatului și procurorul), au primit copiile deciziilor motivate în cauză, ce se confirmă prin recipisa anexată la dosar (f.d. 66 v.2).

La 10 aprilie 2013, avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului, a depus cerere cu nr. de intrare 3781 în Curtea de Apel Chișinău, prin care a solicitat *„să-i fie eliberată copia procesului-verbal integral al ședinței instanței de apel, precum și să-i fie acordată posibilitatea de a face cunoștință cu materialele cauzei penale”* (f.d. 65 v.2).

La 15 aprilie 2013, avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului, a depus Obiecții la procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 17.01.2013 și 01.02.2013, pe dosarul în cauză, unde se invocă că *„la ambele ședințe, din componența Colegiului penal a fost prezent doar judecătorul – raportor Gheorghe Iovu, care unipersonal a și dispus amînarea ședințelor din motivul lipsei părții vătămate Taserb I. În ambele cazuri președintele ședinței Liliana Catan și Mihail Buruiian la ședință nu s-au prezentat”*. În aceleași obiecții apărătorul a mai indicat și faptul că *„Despre întocmirea și semnarea procesului-verbal integral al ședinței de judecată, precum și despre posibilitatea de a lua cunoștință cu el și de a primi copii de pe el, nu am fost înștiințat . Am făcut*

cunoștință și am făcut copii din propria inițiativă, la finele zilei de 11.04.2013” (f.d. 68 v.2).

Prin procesul-verbal din 19 aprilie 2013, au fost examinate obiecțiile declarate de către avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului, unde președintele ședinței a dat citire explicațiilor greșierului Sturzu Veaceslav, referitor la obiecțiile supuse examinării. Apoi președintele ședinței a anunțat părțile despre faptul solicitării explicațiilor de la colaboratorul Cancelariei Penale ale Curții de Apel Chișinău Sergiu Carauș, pe marginea apelului suplimentar depus de către avocatul Gumeniuc I. Ca urmare, au fost admise parțial obiecțiile declarate ca fiind dovedite în baza materialelor cercetate (f.d. 69-70 v.2).

Prin explicația colaboratorului Curții de Apel Chișinău Sturzu Veaceslav, din 18.04.2013, a fost confirmat faptul neprezentării a președintelui ședinței Liliana Catan și Mihail Buruiian la ședințele de judecată din 17.01.2013 și 01.02.2013. Iar în privința apelului suplimentar declarat de avocatul Gumeniuc I., acesta a menționat că nu a fost depus (f.d. 71-72 v.2).

Prin explicația colaboratorului Cancelariei Penale ale Curții de Apel Chișinău Sergiu Carauș, din 19.04.2013, a fost confirmat faptul recepționării la 26 iulie 2012, a apelului suplimentar declarat, de către acesta personal, iar apoi luînd în considerație faptul aflării a judecătorilor și a personalului în concediu, și a volumului mare de lucru, apelul în cauză nu s-a reușit a fi transmis sub semnătură (f.d. 73 v.2).

De asemenea, la materialele cauzei este anexată și copia apelului suplimentar motivat din 26 iulie 2012, declarat de către avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului Șargo I.A., cu ștampila Curții de Apel Chișinău, cu nr. de intrare 8835, confirmat de avocatul Gumeniuc I (f.d.98-101 v.2).

Astfel, instanța de recurs constată, că analizînd materialele cauzei menționate mai sus, s-a demonstrat indubitabil că la 26 iulie 2012 avocatul Gumeniuc I. în numele inculpatului Șargo I.A., a depus apel suplimentar desfășurat. Acest fapt se confirmă prin ștampila Curții de Apel Chișinău pe copia apelului anexat la dosar (f.d. 98 v.2); prin nr. de intrare 8835 aplicat pe această ștampilă (f.d. 98 v.2); prin procesul-verbal din 19 aprilie 2013, unde s-au admis obiecțiile declarate la procesul-verbal al ședințelor de judecată din 17.01.2013 și 01.02.2013 ca fiind dovedite (f.d.69-70 v.2); prin explicația colaboratorului Cancelariei Penale ale Curții de Apel Chișinău Sergiu Carauș, din 19 aprilie 2013, care a confirmat faptul recepționării personale a apelului suplimentar în cauză și ca urmare a aplicării personale a ștampilei Curții de Apel Chișinău, cît și a indicării nr. de intrare 8835 pe aceasta.

În acest context, Colegiul consideră esențial de menționat că, temeiul de casare invocat de apărătorul inculpatului cu referire la faptul dispariției în circumstanțe necunoscute, a apelului motivat, înregistrat în cancelaria Curții de Apel Chișinău sub nr. 8835, din care considerente instanța de apel a constatat că recurentul nu a

depus apel motivat și ca urmare instanța de apel nu s-a expus asupra multiplelor motive invocate în apelul dispărut, este incident în cauza supusă judecării.

Instanța de apel în acest context, a examinat „de facto” apelul nemotivat al apărătorului inculpatului, în care nu era invocat nici un temei (f.d. 12 v.2), iar „de jure” instanța de apel, deși în decizia sa a menționat că apel motivat nu a fost depus, însă a dat răspuns la acesta, delimitînd decizia adoptată, în acest sens cu mențiunea „Cu privire la motivele invocate în apelul avocatului Gumeniuc Ion declarat în numele inculpatului,, cu descrierea amănunțită a fiecărui argument invocat în apel pe 4 file (f.d. 60-63 v.2).

În ceea ce privește al doilea argument invocat de apărătorul inculpatului, vizînd lipsa a doi judecători la ședințele de judecată din 17.01.2013 și 01.02.2013, Colegiul îl consideră că și-a găsit confirmare, deoarece faptul în cauză a fost recunoscut de instanța de apel prin procesul-verbal din 19 aprilie 2013, unde s-au admis obiecțiile declarate la procesul-verbal al ședințelor de judecată din 17.01.2013 și 01.02.2013 ca fiind dovedite (f.d.69-70 v.2); prin explicația colaboratorului Curții de Apel Chișinău Sturzu Veaceslav, din 18.04.2013, care a confirmat faptul reprezentării a președintelui ședinței Liliana Catan și Mihail Buruian la ședințele în cauză. Astfel, în ceea ce privește aspectul de ilegalitate a proceselor-verbale din 17.01.2013 și 01.02.2013, invocat de apărător în recursul declarat, Colegiul constată că acesta este întemeiat.

Analizînd decizia atacată, prin prisma criticilor formulate și de procuror, conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că recursul este întemeiat. Argumentele de bază aduse în susținerea recursului declarat de către procuror sunt neexpunerea motivată a instanței de apel asupra faptului comiterii infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal de către inculpat, cît și în partea individualizării pedepsei, și anume în privința aplicării art. 90 Cod penal.

În acest context, Colegiul consideră că instanța de apel pe epizodul achitării de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal a dat un răspuns de ordin general și sumar, iar în privința stabilirii pedepsei, instanța de apel doar a reiterat concluziile instanței de fond, fără a se expune argumentat și motivat asupra posibilității aplicării art. 90 Cod penal.

Astfel, criticile formulate de recurenți privind temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este incident în cauză, avînd drept consecință adoptarea unei decizii ilegale.

În aceste condiții, Colegiul constată incident temeiul de casare a deciziei instanței de apel invocat de recurenți, și dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Astfel, Colegiul constată că o hotărâre judecătorească este supusă casării, cînd nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dînd părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărîrilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 paragraf. 1 din Convenție. Potrivind jurisprudenței CEDO (cauza Albina contra Romîniei, hotărîrea din 28.04.2005; cauza Boldea contra Romîniei hotărîrea din 15.02.2007), deși obligația instanțelor naționale de a motiva hotărîrile pronunțate nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument, noțiunea de proces echitabil presupune că instanța națională trebuie să examineze, în mod real, problemele esențiale care i-au fost supuse dezbaterii. Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din aceste perspective, raportat la speța dedusă judecării, Colegiul constată că instanța de apel urma să cerceteze minuțios cauza și să se expună amănunțit asupra fiecărui argument invocat în apelurile declarate.

Reieșind din cele menționate, Colegiul constată că o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării apelurilor în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 alin. (5) și 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apeluri, să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să verifice dacă apelul suplimentar din 26 iulie 2012 a fost depus în termen, în caz că termenul de declarare a apelului nu a fost depășit să se expună asupra argumentelor invocate în acesta, să analizeze multilateral și minuțios epizodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal de către inculpat, să verifice și să se expună asupra individualizării pedepsei inculpatului, și anume în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, de practica relevantă a CtEDO, și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și avocatul, Ion Gumeniuc, în numele inculpatului Șargo Ilie Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 în cauza penală în privința lui **Șargo Ilie Andrei**, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 16 iulie 2013, ora 09.50.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătură)	Elena Covalenco
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător: **Nicolae Gordilă**